

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/177/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114203178
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3114203178.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. pod O. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. W. W., advokát, spol. s r.o. so sídlom v A. N., ul. S. XXX/X, proti žalovaným 1/ L. O. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. B., ul. F. XXX/XX, zastúpenej M. O. G., advokátom so sídlom v A. N., ul. M. R. S. XXX, 2/ O. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. G. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou S. M. B. s.r.o., so sídlom N., T. 16, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. marca 2018, č.k. 17C/27/2014-614, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalovanej 1/ **p r i z n á v a** proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovanej 2/ **p r i z n á v a** proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom rozostavanej stavby rodinného domu stojaceho na parcele č. XXX/X a rozostavanej stavby hospodárskej budovy stojacej na parcele č. XXX/XX, zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie T. G.. Vo výroku II. žalovanej 1/ priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vo výroku III. žalovanej 2/ priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovaným 1/, 2/ určenia vlastníckeho práva k rozostavanej stavbe rodinného domu stojaceho na parcele XXX/X a rozostavanej stavby hospodárskej budovy stojacej na parcele XXX/XX, zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. T. G. dôvodiac, že v lete roku 2009 začal s výstavbou rodinného domu, dom staval svojpomocne a výstavbu financoval sám. Obcou T. G. bolo za týmto účelom dňa 24.07.2009 vydané územné rozhodnutie o umiestnení stavby na jeho osobu. Bývalá manželka vybavila na svoju dcéru dodatočné stavebné povolenie stavby na samostatne stojaci rodinný dom postavenom na parcele č. XXX/X pre katastrálne územie T. G. a hospodárskej budovy. Takto bol zbavený vlastníctva rodinného domu a hospodárskej stavby, ktoré sám vybudoval a sám financoval. Žalovaná 1/ so žalobou nesúhlasila. Poukázala na to, že žalobca a jej mama O. O. st. mali partnerský vzťah od februára 2009, od septembra 2009 žili v spoločnej domácnosti a už v tomto čase uzatvorili dohodu, že predmetné nehnuteľnosti postavia spoločne, ich výstavbu budú spoločne financovať a v rodinnom dome budú spoločne bývať. Následne sám žalobca navrhol, aby vlastníčkou rodinného domu bola žalovaná 1/. Žalovaná 2/ uviedla, že sa stala oprávneným vlastníkom nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy uzavretej s I. S., ktorý nadobudol nehnuteľnosť v dobrej viere na dobrovoľnej dražbe. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že na liste vlastníctva č. XXXX pre

katastrálne územie T. G. sú okrem iného zapísané v časti A: Majetková podstata dve stavby, a to rozostavaná stavba rodinného domu (bez súpisného čísla) stojaca na parcele č. XXX/X a rozostavaná stavba hospodárskej budovy stojaca na parcele č. XXX/XX (bez súpisného čísla), ďalej aj ako "sporné stavby", resp. "predmetné stavby". Ako vlastník týchto sporných stavieb je zapísaná žalovaná 2/, ktorá vlastnícke právo k nim nadobudla kúpnu zmluvou zo dňa 17.01.2017, na základe ktorej bol povolený vklad jej vlastníckeho práva rozhodnutím Okresného úradu Ilava pod V-268/2017. Tieto sporné pozemky nadobudla od predávajúceho I. S., ktorý sa stal ich vydražiteľom v druhom kole dobrovoľnej dražby konanom dňa 30.03.2016, na základe návrhu záložného veriteľa, a to A., a.s., ďalej aj ako "PSS". Tento záložný veriteľ vykonaním tejto dobrovoľnej dražby realizoval uspokojenie svojej pohľadávky zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 30.07.2012, ktorú uzatvoril so žalobcom a matkou žalovanej 1/, ako dlžníkmi, pretože títo nesplácali riadne peňažný dlh z úverovej zmluvy. Zmluvu o zriadení záložného práva zo dňa 30.07.2012 uzatvorila, ako záložca, s PSS, ako záložným veriteľom, žalovaná 1/ (teda ako výlučná vlastníčka sporných stavieb). Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalobca bol aktívny pred vydaním územného rozhodnutia o umiestnení stavby, rovnako ako ani to, že mal finančné prostriedky na uskutočnenie stavieb a takisto, že z väčšej časti financoval stavbu on. Z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchu žalobcu a svedkov mal súd za preukázané, že o výstavbu sporných stavieb sa prevažne zaslúžil žalobca svojou vlastnou činnosťou a činnosťou jeho priateľov, za použitia aj vlastnej stavebnej techniky a vlastného materiálu. Takisto mal za preukázané to, že sporné stavby boli postavené ako samostatné veci už pred uzavretím manželstva žalobcu a matky žalovanej 1/. V priebehu výstavby sporných stavieb sa žalobca spoznal s matkou žalovanej 1/, ktorá sa k nemu nasťahovala do prenajatého domu v T., kde spolu bývali. Ich vzťah vyústil do uzatvorenia manželstva v auguste 2010 a toto manželstvo nakoniec do rozvodu v máji roku 2013. S prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca nie je zapísaný ako vlastník sporných stavieb v katastri nehnuteľností, pričom tvrdí, že je ich výlučným vlastníkom, súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, avšak iba vo vzťahu k žalovanej 2/. Žalobu proti žalovanej 1/ považoval za nedôvodnú len pre samotnú skutočnosť, že v súčasnosti (teda v čase vyhlásenia rozsudku), táto nie je evidovaná ako vlastníčka sporných stavieb. Preto nie je pasívne vecne legitimovaná v tomto spore. Pasívnu vecnú legitimáciu v spore o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti má ten, kto je ako vlastník zapísaný v katastri nehnuteľností ako jej vlastník. Ako správne argumentoval právny zástupca žalovanej 1/, po vydražení týchto stavieb zanikla jej pasívna vecná legitimácia v tomto spore. Vo vzťahu k žalovanej 2/, ako aktuálnej výlučnej vlastníčke sporných stavieb, súd uviedol, že z procesného hľadiska, je v zmysle uvedeného jej pasívna vecná legitimácia v spore daná. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že predmetné stavby boli ako samostatné veci vybudované (teda existovali v právnom zmysle) už pred uzatvorením manželstva žalobcu s matkou žalovanej 1/. Preto súd súhlasil s argumentáciou žalobcu, v rámci ktorej poukázal na judikatúru všeobecných súdov, v zmysle ktorej, sa za stavbu, ako vec v právnom slova zmysle, považuje rozostavaná stavba, ak je vybudované pri nadzemných stavbách prvé nadzemné podlažie a je zrejмый pôdorys stavby. Pre úspešnosť žaloby musel žalobca uviesť dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že on je výlučným vlastníkom predmetných stavieb. To sa mu však nepodarilo. Súd prvej inštancie sa stotožnil s argumentáciou právneho zástupcu žalovanej 1/, že vlastníctvo novovybudovanej stavby nadobúda originálnym spôsobom ten, kto stavbu uskutočnil, s úmyslom mať ju pre seba. Nie je pritom rozhodujúce, kto bol uvedený ako stavebník v stavebnom alebo kolaudačnom rozhodnutí. Pre posúdenie prípadného podielového spoluvlastníctva k stavbe postavenej spoločnou činnosťou viacerých osôb, je rozhodujúca dohoda uzatvorená medzi nimi, pričom je dôležité, že táto dohoda musí byť uzatvorená pred dokončením stavby, nemusí byť písomná a nie je potrebné, aby sa v nej účastníci vopred dohodli o veľkosti podielov. V danom spore by tak do úvahy pripadal vznik podielového spoluvlastníctva žalobcu a jeho vtedajšej partnerky, matky žalovanej 1/. Žalobca však tvrdil, že žiadne spoluvlastníctvo k sporným stavbám nevzniklo (naopak nadobudol k nim výlučné vlastníctvo), pretože ich vybudoval sám pre seba a ich výstavbu financoval výlučne sám. Ak by tieto jeho tvrdenia boli preukázané mohol by súd žalobe vyhovieť. Toto tvrdenie však na základe vykonaného dokazovania nemal súd prvej inštancie hodnoverne a dostatočne preukázané z nasledovných dôvodov: Okolnosť, že žalobca vybudoval sporné stavby pre seba, a že financoval výstavbu sporných stavieb výlučne sám bola v značnej miere spochybnená nasledovnými dôkazmi:- z Dohody o urovaní z 18.09.2012 (na č.l. 65 spisu), vyplýva, že žalobca sám pred podaním tejto žaloby uviedol, že výstavbu sporných stavieb spoločne financovali žalobca a matka žalovanej 1/ pred uzavretím manželstva a takisto po jeho uzavretí; - zo záznamu z rokovania dňa 29.07.2013, vyplýva, že žalobca po rozvode manželstva s matkou žalovanej 1/ súhlasil s vyplatením investícií vynaložených žalovanou 1/ na montáž ústredného kúrenia, (v tejto súvislosti súd poukázal na rozpor s výpoveďou žalobcu, keď uviedol, že žalovaná 1/ a jej matka nič do stavby neinvestovali); - v rozhodnutí stavebného úradu (obec

T. z 10.05.2012 o dodatočnom povolení stavby (na č.l. 19 spisu) je ako stavebník uvádzaná žalovaná 1/ (O. O., rod. O.); - podľa výpovede svedka architekta A. O., sa žalobca, žalovaná 1/ a jej matka zúčastnili na spoločnom rokovaní a spoločne ho požiadali o zmenu projektovej dokumentácie v časti zmeny stavebníka zo žalobcu na žalovanú 1/; - v žalobe žalobca uviedol na 2. strane predposledný odsek "zistil som, že manželka vybavila nie na seba, ale na svoju dcéru rozhodnutie na obecnom úrade". Z tejto formulácie vyplýva, existencia dohody medzi ním a matkou žalovanej 1/, podľa ktorej mala byť pôvodne matka žalovanej 1/ stavebníčkou sporných stavieb, a teda výlučným zhotoviteľom stavby nebol žalobca; - zo zápisnice o trestnom oznámení, ktoré podal žalobca ako oznamovateľ, a ktorá sa nachádza v pripojenom vyšetrovacom spise T.: P.-XXX/X-VYS-TN-XXXX, vyplýva, že žalobca sám uviedol, že súhlasil po dohode s vtedajšou manželkou s prepisom rodinného domu na manželkinu dcéru, čo nasvedčuje tomu, že jeho bývalá manželka mala právo (zrejme z titulu podielového spoluvlastníctva), rozhodovať o následnom vlastníctve sporných stavieb; - podľa výpovede svedka Ing. arch. M. B., stavebný dozor vykonával pre pani O. staršiu, a to na žiadosť žalobcu; - žalobca mal vedomosť, že aj ním čerpaný úver od A. a.s. bol zabezpečený záložným právom na sporných stavbách, ktoré v tom čase (30.07.2012) ako výlučná vlastníčka zriadila ako záložca žalovaná 1/; - podľa výpovede svedkyne O. O. ona financovala výstavbu domu pred ich sobášom tak, že sa podieľala svojou výplatom, takisto zrušila svoje životné poisťky, pričom takto bolo použitých približne 14.000 eur. Okrem toho si požičala vo februári 2010 sumu 30.000 eur od svojho bývalého manžela, ktorý túto skutočnosť vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil. Peniaze dávala žalobcovi a on vyplácal ľudí, napríklad majstrov a podobne, ona osobne nevyplácala žiadnych ľudí. Vybavovala plynovú prípojku, elektrickú prípojku, stavebné povolenie. Na vyššie uvedenom zistení nie je spôsobilé nič zmeniť ani skutočnosť, že žiadateľom územného rozhodnutia bol iba žalobca, pretože nie je rozhodujúce, kto bol uvedený ako stavebník v stavebnom alebo kolaudačnom rozhodnutí. Obranu žalobcu spočívajúcu v tom, že nevedel čo podpisuje, vzhľadom k tomu, že dobre neovláda slovenský jazyk, súd vyhodnotil ako účelovú v snahe zbaviť sa zodpovednosti za svoje písomné prejavy. Je tomu tak preto, že z výpovedí všetkých svedkov vyplynulo, že žalobca sa s nimi vedel dohovoriť. Nakoniec aj v prípade Dohody o urovnaní z 18.09.2012, z ktorej súd vyvodzuje relevantnú skutočnosť, mal žalobca na tomto úkone zabezpečenú prítomnosť jeho právneho zástupcu. Z výpovedí svedkov O. G., H. O., O. S., W. W., U. O., S. O. a L. B. nie je možné zistiť žiadnu relevantnú okolnosť, ktorá by sa týkala dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva žalobcu a jeho bývalej manželky, vtedajšej partnerky, resp. výlučného vlastníctva žalobcu. Z týchto výpovedí bola zistená najmä podstatná okolnosť času vzniku sporných stavieb ako samostatných vecí, ako prebiehali jednotlivé práce, ako na stavbe pomáhali svedkovia, ako zabezpečoval výstavbu sporných stavieb žalobca, ako sa fyzicky podieľala, resp. nepodieľala žalovaná 1/ a jej matka. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol, že aj keby začal žalobca s výstavbou sporných stavieb v čase, kedy matku žalovanej 1/ nepoznal, neznamená to automaticky, že k dohode o vzniku spoluvlastníctva k sporným stavbám (dohode o spoločnej výstavbe) nedošlo neskôr. Takáto okolnosť môže nasvedčovať tomu, že žalobca mienil stavbu postaviť sám a pre seba, avšak v konečnom dôsledku tomu tak nakoniec nemuselo byť. Do úvahy prichádza aj zmena tohto rozhodnutia počas výstavby. Čo mal súd v podstate aj preukázané. Určujúcim totiž podľa názoru súdu nie je iba stav v čase začatia výstavby, ale aj počas nej. Súd považoval za vysoko nepravdepodobné a nehodnoverné tvrdenie žalobcu v jeho výpovedi, že netušil o konaní o dodatočnom povolení stavby (ktoré začalo na základe návrhu žalovanej 1/ dňa 27.06.2011 a bolo skončené rozhodnutím stavebného úradu z 10.05.2012) za situácie, že žalovaná 1/ ako výlučná vlastníčka založila aj sporné stavby za účelom zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa, ktorý poskytol aj žalobcovi ako spoludlžníkovi, úver v sume 52.000 eur. K argumentácii žalovanej 2/ o jej dobrej viere pri nadobúdaní vlastníctva sporných stavieb od vydražiteľa, súd v stručnosti uviedol, že v čase ich nadobudnutia bola na LV, na ktorom sú sporné stavby zapísané, zapísaná aj poznámka aj o tomto vlastníckom spore a aj o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Teda nie je možné poukazovať na dobrú vieru v zápis vlastníctva v katastri, ak je zároveň zapísaná poznámka, ktorá objektívne pochybuje vlastníctvo prevádzajúceho, resp. dobrú vieru nového nadobúdateľa. Z týchto dôvodov žalobu žalobcu zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 80 písm. c) O.s.p., § 137 písm. c) CSP, § 119 ods. 1,2, § 46 ods. 1, § 126, § 132 ods. 1 Obč. zákonníka, § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. O trovách konania sporových strán súd rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku a úspešným žalovaným priznal náhradu trov tohto konania v plnom rozsahu, pretože súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP a mal za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k

porušení práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to nevypočutím navrhovaného svedka, ktorý spisoval záznam s T. O., súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že mal naliehavý právny záujem na určení svojho výlučného vlastníckeho práva vzhľadom k tomu, že rozostavané stavby nadobudol sám výlučne zo svojich finančných prostriedkov a bez dohody s O. O. st. o tom, že k uvedeným stavbám vznikne s ňou podielové spoluvlastníctvo. O. O. st. sa snažila tvrdiť, že uvedené stavby patria do ich BSM, a to v počiatkoch, že chce to vyporiadať. Samozrejme predmetom bola ním zistená skutočnosť, že pozemok nadobudla Ing. O. O. a preto na úplný prevod z LV stavieb a pozemkov od neho požadovala finančné vyrovnanie, a to 50.000 eur, potom 60.000 eur, 30.000 eur, 10.000 eur a nakoniec nepožadovala žiadne finančné vyrovnanie, ale len chcela, aby prevzal v celosti úver v A. cca vo výške 49.000 eur a že budú na neho prepísané všetky nehnuteľnosti z jej dcéry, vrátane pozemkov. Uviedol, že na kúpu pozemkov dal O. O. st. sumu vo výške 30.000 eur a táto uzavrela s V. T. G. zmluvu za jeho peniaze na jej dcéru ako výlučnú vlastníčku. Práve usporiadanie vlastníctva a vedomosť, že by sa realizoval aj prevod pozemkov ho viedli pri mimosúdnych rokovaniach k tomu, že predpokladal finančné vyrovnanie. Následne po preverení všetkých okolností v roku 2014 podal predmetnú určovaciu žalobu. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že jemu a O. O. st. vzniklo podielové spoluvlastníctvo k predmetným stavbám a preto nemôže byť jeho žalobe vyhovené. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal v tomto smere dostatočné dokazovanie, keď si nepripojil spis Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 3C/77/2014 o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky. Z uvedeného spisu by bolo preukázané, že kúpna cena za nehnuteľnosti v Bánovciach bola vyplatená na účet O. O. st. a tieto finančné prostriedky boli použité na kúpu nehnuteľnosti v Z. B.. Preto tvrdenie, že časť kúpnej ceny z nehnuteľnosti z Bánoviec bolo použité do nehnuteľnosti v T. G. vyvracia dokazovanie v konaní 3C/77/2014 Okresného súdu Považská Bystrica. Žalobca ďalej namietal, že súd prvej inštancie odmietol vypočúť navrhovanú svedkyňu F. B., ktorá spisovala s T. O. čestné prehlásenie o stavbe rodinného domu v T. G. a o financovaní stavby z jeho výlučných finančných prostriedkov. Z týchto okolností vyplýva, že nepotreboval spoluvlastníka a už vôbec nie pre potrebu budovania nového rodinného domu a potrebu financovania. Keďže uvedená čierna stavba vznikla v okamihu jej vybudovania minimálne do takého štádia, keď už všetky stavebné práce smerovali už len k dokončeniu pred sobášom v auguste 2010, existovalo už vlastníctvo, a to jeho výlučné vlastníctvo k tejto stavbe. Trval na tom, že v konaní preukázal, že uvedené stavby staval sám a pre seba bez dohody s O. O. st., že založia podielové spoluvlastníctvo s ňou k stavbe. Takúto dohodu ani písomnú a ani ústnu nikdy neuzavrel, ide o vymyslené tvrdenie, že od februára 2009 do septembra 2009 žili v spoločnej domácnosti a že už v tom čase uzatvorili dohodu, že predmetné nehnuteľnosti postavia spoločne a že ich budú spoločne financovať. V tomto smere poukázal na tú skutočnosť, že O. O. st. nemala príjem 800 eur, bola viac ako jeden rok PN a jej dôchodok bol vo výške 310 eur. Preto vzhľadom na jeho príjem 3000 eur a úspory, ktoré mal a úver vybavený v Nemecku nepotreboval žiadne finančné prostriedky a T. O. mu vybavil vystavenie územného rozhodnutia pre stavbu na pozemkoch, ktoré patrili vlastnícky jeho firme V. T. G. dňa 24.07.2009, pretože už pred týmto dátumom sa urobili výkopové práce a betónové práce, tak preto tvrdenie žalovanej 1/, že v čase od februára 2009 do septembra 2009 došlo k údajnej dohode o spoločnom financovaní rodinného domu je vymyslené a nepravdivé. Dôvodil, že so žalovanou 1/ a ani s jej matkou nespisoval žiadnu dohodu o tom, že predmetný rodinný dom bude napísaný na žalovanú 1/. Poukázal na to, že vypočutí svedkovia potvrdili, že budoval uvedené stavby pre seba, že mu pomáhali, že ich nevyplácal, ale recipročne im pomáhal. Právny názor súdu prvej inštancie, že svedkovia nepoznali okolnosti partnerského vzťahu, že nemôžu objasniť, resp. preukázať jeho tvrdenia o výlučnom vlastníctve k stavbám, je v rozpore so skutočnosťou. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/93/1999, z ktorého vyplýva, že vznik podielového spoluvlastníctva musí byť založený dohodou účastníkov k stavbe uzavretej pred začatím stavby. Podmienkou musí byť spoločná činnosť viacerých osôb pri výstavbe a rozhodujúcou je dohoda o vzniku spoluvlastníckych vzťahov k budovanej stavbe. Z obsahu tejto dohody musí byť nad všetky pochybnosti jasné, že účastníci podielové spoluvlastníctvo chceli založiť. Trval na tom, že k uzavretiu dohody o vzniku podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu medzi ním a matkou žalovanej 1/ nedošlo, tvrdenia žalovanej 1/ sú účelové a vymyslené s úmyslom obohatiť sa. Pokiaľ ide o úver poskytnutý z A., ten bol poukázaný na účet O. O. st. a tieto finančné prostriedky neboli použité do nehnuteľnosti v kat. území T. G.. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že na Okresnom súde Trenčín sa vedie konanie o vyporiadanie BSM so svedkyňou O. O. st. a preto jej hodnovernosť výpovede je narušená, keďže uvedené nehnuteľnosti chcela predať spolu so svojou dcérou a nakoniec v rámci tohto konania mu navrhovali mimosúdne urovanie tak, že by im nemusel vyplatiť ani jedno euro na vyrovnanie, previedli by aj pozemky na

neho a stiahla by žalobu o príspevok na výživu rozvedenej manželky, ale že musí prevziať vyrovnanie dlhu v A. Z.. Toto odmietol a následne došlo k vykonaniu dobrovoľnej dražby. Žiadal, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil. V doplnenom odvolaní zo dňa 03.04.2018 žalobca uviedol, že súd prvej inštancie nevyhodnotil pripojené dôkazy, a to najmä jeho žiadosť o stavebné povolenie samostatne stojaceho rodinného domu na parcelu č. XXX/X k.ú. T. G., ktorú podal dňa 10.06.2009. Keďže o tejto žiadosti nebolo rozhodnuté, podal ďalšiu žiadosť dňa 11.08.2010 na Obecný úrad T. G. podľa projektovej dokumentácie Ing. arch. A. O.. Tieto listinné dôkazy vylučujú akúkoľvek dohodu medzi ním a O. O. st. v období, čo sa prvýkrát spoznali vo februári 2009 do uzavretia manželstva do 07.08.2010.

3. Žalovaná 1/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že jej matka nikdy netvrdila, že predmetné nehnuteľnosti mali byť v BSM so žalobcom. Sumy finančného vyrovnania pre usporiadanie vlastníckych vzťahov medzi žalobcom, žalovanou 1/ a jej matkou boli znižované na mimosúdnych rokovaniach uskutočňovaných u JUDr. W. za prítomnosti žalobcu, žalovanej 1/ a jej matky v snahe o uzatvorenie dohody vo veci usporiadania vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Uviedla, že na podmienky žalobcu (zníženie ceny finančného vyrovnania) pristúpila z dôvodu jej finančných problémov. Nie je pravdou, že žalobca poskytol jej matke na kúpu pozemkov sumu vo výške 30.000 eur, keď skutočná kúpna cena za pozemky bola vo výške 12.446 eur a bola platená bezhotovostne. Za dôležité pri tomto vyjadrení žalobcu považovala, že žalobca dal financie jej matke na kúpu pozemkov. Netvrdil, že tieto pozemky mal nadobudnúť on do svojho výlučného vlastníctva, ani to, že za týmto účelom mal poskytnúť predmetnú sumu peňazí jej matke, aby ona obstarala pre neho kúpu pozemkov. Naopak, svojím vyjadrením potvrdzuje závery súdu prvej inštancie o tom, že jej matka sa aktívne podieľala na stavbe a legalizácii predmetných nehnuteľností. Vyjadrenie žalobcu v odvolaní je tak de facto potvrdením už jeho skoršieho vyjadrenia uvedeného v žalobe „zistil som, že manželka vybavila nie na seba, ale na svoju dcéru rozhodnutie na obecnom úrade“. Z oboch vyjadrení vyplýva, že realizovaná stavba nemala byť podľa úmyslu a vedomosti žalobcu nikdy v jeho výlučnom vlastníctve. Ďalej uviedla, že pripojením spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3C/77/2014 by žalobcom namietané závery súdu neboli vyvrátené. Poukázala na to, že v tomto konaní nikdy ona, resp. jej matka netvrdili, že všetky finančné prostriedky získané predajom nehnuteľnosti v k.ú. N. boli použité na realizáciu stavby nehnuteľnosti v k.ú. T. G.. Finančné prostriedky získané za predaj nehnuteľnosti v k.ú. N. nad N. predstavovali sumu 142.000 eur, z toho časť vo výške 24.000 eur bola použitá na stavbu nehnuteľnosti v k.ú. T. G., finančné prostriedky vo výške 118.000 eur boli použité na zaplatenie časti kúpnej ceny nehnuteľnosti v k.ú. Z. B.. Za dôležité pri tomto vyjadrení žalobcu považovala poukázať na skutočnosť, že rozsah financovania výstavby nemá vplyv na úmysel strán založiť ich spoluvlastníctvo k realizovaným stavbám ani na veľkosť ich podielov. Navyše skutočnosť, že žalobca vložil do výstavby viac finančných prostriedkov ako žalovaná 1/ alebo jej matka nebola v konaní rozporovaná. Ďalej uviedla, že vykonanie dôkazu výsluchom navrhovanej svedkyne F. B. nemožno považovať ako relevantný a hodnoverný dôkaz. Jednalo by sa o subjektívne interpretovanie inou osobou vnímaných skutočností, ktoré samo osebe obsahuje vysokú mieru možného skreslenia skutočností tvrdených stranami. Práve vykonanie tohto dôkazu a s prihliadnutím na skutočnosti uvedené v čestnom prehlásení by súd konal spôsobom, ktorým by znemožnil procesnej strane uplatnenie práva na spravodlivý proces, keďže by nebolo stranám umožnené klásť otázky relevantnému svedkovi T. O. a ozrejmiť prípadné nepresnosti alebo nejasnosti v jeho tvrdeniach. Je nesporné, že spolu s matkou a žalobcom viedli mimosúdne rokovania za účelom usporiadania vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Žalobca sám pred podaním žaloby uviedol v dohode o urovaní zo dňa 18.09.2012, že výstavbu sporných stavieb spoločne financoval s jej matkou pred uzavretím manželstva tak aj po jeho uzavretí. Ďalej je nesporné, že žalobca podal trestné oznámenie, v ktorom sám uviedol, že po dohode s jej matkou súhlasil s prepisom rodinného domu na dcéru manželky. Uvedené dôkazy sú relevantné dôkazné prostriedky, ktoré boli vykonané v súlade so zákonom. Za dôležité považovala poukázať na prezentovanie vôľu žalobcu, ktoré bolo uvedené v ním podanej žalobe, a to de facto to, že nositeľom práv v zmysle administratívnych povolení obce T. G. mala byť jej matka. K takémuto vyhláseniu by žalobca nepristúpil za situácie, ak by jeho úmyslom bolo postaviť a vlastníť stavbu výlučne pre seba. Mala za to, že žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal postavenie stavieb s úmyslom ich vlastníctva výlučne na jeho osobu. Poukázala na výsluch svedka H. O., ktorý uviedol, že už pri výstavbe domu, a to ešte pred svadbou s pani O. st. prezentoval žalobca, že na poschodí domu budú mať spoločné priestory a hornú časť domu by užívala dcéra jeho manželky. Toto vyjadrenie svedka nepriamo preukazuje skutočný úmysel žalobcu vlastníť predmetné nehnuteľnosti spolu s jej matkou ešte pred ich vznikom v právnom význame slova, čo neskôr žalobca

svojím správaním aj potvrdil, napríklad prezentovaním úmyslu získať stavebné povolenie na jej matku, súhlasom so zmenou projektovej dokumentácie na meno O. O., podpísaním úveru v PSS so založením predmetných nehnuteľností, keď bolo jasné, že ich vlastníkom je žalovaná 1/, snahou o urovnanie veci dohodou u JUDr. W. a podobne. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaná 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. S tvrdeniami uvedenými žalobcom v odvolaní nesúhlasila z dôvodu, že súd prvej inštancie vykonal rozsiahle a riadne dokazovanie, na základe ktorého dospel k vecne správne rozhodnutiu. Nevypočutie navrhovaného svedka F. B. považovala z hľadiska priebehu konania za nadbytočné vzhľadom na skutočnosť, že navrhovaný svedok by mohol len reprodukovať tvrdenia, ktoré si vypočul od tretej osoby, ktorá je už zosnulá a preto tieto skutočnosti už nie je možné žiadnym spôsobom overiť. Trvala na tom, že žalobca v konaní neunesol svoje dôkazné bremeno a nepreukázal, že bol výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. Práve naopak, dôkazy menované v bode 25.11 rozsudku dokazujú, že medzi žalobcom, žalovanou 1/ a jej matkou vzniklo na základe ich dohody podielové spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, o čom mal žalobca celý čas vedomosť. V konaní vo veci samej bolo žalovanou 1/ preukázané, že ona a jej matka sa na stavbe predmetných nehnuteľností podieľali každá podľa svojich možností, či už poskytnutím finančných prostriedkov, alebo zariadením rôznych záležitostí ohľadom stavby. Tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní, že podpisoval svojej vtedajšej priateľke a neskôr manželke písomnosti bez akejkoľvek vedomosti o ich obsahu považovala za nehodoverné a nanajvýš nepravdepodobné.

5. Žalobca vo svojej odvolacej replike k písomným vyjadreniam žalovanej 1/ a žalovanej 2/ uviedol, že trvá na tom, že medzi ním a matkou žalovanej 1/ nikdy nedošlo k dohode o vzniku podielového spoluvlastníctva. Takáto dohoda nebola uzavretá ani ústne a ani písomne a súd nezistil z hľadiska miestneho, časového a vecného, kde, kedy a akým spôsobom mala byť uzavretá. Samozrejme, že pozemky mal nadobudnúť do svojho výlučného vlastníctva, ako sa rozhodol nadobudnúť do svojho výlučného vlastníctva aj spornú stavbu. Pripojením spisu Okresného súdu Trenčín 3C/77/2014 by mal súd preukázať, čo bolo cieľom matky žalovanej, ako sa na jeho úkor obohatiť, sú tam skutkové tvrdenia ohľadne zoznámenia a občasného spolunažívania. Rozhodnutie o kolaudácii stavby a dodatočného stavebného povolenia bolo vykonané na žalovanú 1/ bez jeho vedomosti a súhlasu. Vzhľadom na tvrdenia žalovanej 1/ bol prekvapujúci rozsudok súdu prvej inštancie v tom zmysle, že mal snahu preukázať súdu, že BSM s matkou žalovanej nemohlo vzniknúť a preto nemohlo byť ani vyporiadanie BSM s ňou ako to matka žalovanej 1/ prezentovala a preto musel do troch rokov podať návrh na vyporiadanie BSM, kde žiadne investície nie sú predmetom vyporiadania, pretože zo strany matky žalovanej neboli vložené do domu v T. G., ktorý financoval sám a pre seba a pre nikoho iného.

6. Žalovaná 2/ vo svojej odvolacej duplike k replike žalobcu uviedla, že čestné prehlásenie T. O. neobsahuje žiadny podpis pána O., iba podpis pani B.. Z tohto dôvodu už tento samotný listinný dôkaz predložený žalobcom nepôsobí vierohodne, nakoľko neobsahuje základné náležitosti a neexistuje žiaden dôkaz o tom, že by tento text pochádzal od pána O.. Na základe návrhu žalobcu a predloženého čestného prehlásenia mal súd prvej inštancie vedomosť, aké tvrdenia majú byť predmetom výpovede navrhovanej svedkyne pani B. a na základe voľného hodnotenia dôkazov ho nepovažoval za vierohodný a preto ho odmietol vykonať. V prípade vykonania vypočutia tejto svedkyne by súd musel posudzovať výpoveď aj z hľadiska jej pravdivosti, čo by nebolo už možné objektívne vyhodnotiť. Súd prvej inštancie v rámci voľného hodnotenia dôkazov správne rozhodol nepriznať tomuto dôkazu v spojitosti s vyhodnotením ostatných vykonaných dôkazov takú váhu, aby mohol zvrátiť celé rozhodovanie vo veci. Ďalej uviedla, že žalobca svoju vierohodnosť počas konania na súde prvej inštancie znížil tvrdeniami, že nerozumie slovenskému jazyku a pritom bolo preukázané, že slovenskému jazyku rozumie a týmto tvrdením sa snaží len získať v konaní výhodu. Rovnako aj vyjadrenia žalobcu, ktoré vznikli pred podaním žaloby o určenie vlastníctva obsahujú odlišné skutkové tvrdenia žalobcu. Z tohto dôvodu práve tvrdenia žalobcu vyznievajú tendenčne za účelom dosiahnutia zrušenia rozsudku.

7. Žalovaná 1/ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej 2/ uviedla, že sa s týmto vyjadrením stotožňuje. Námietka žalobcu, že podával na Stavebný úrad T. G. opakovane žiadosti pod svojím menom pôsobí viac ako nedôveryhodne v kontexte opakovaných tvrdení žalobcu, že nerozumie po slovensky a nevie ani to, čo podpisoval matke žalovanej 1/, lebo tomu nerozumel. Práve zmätočný postup žalobcu v stavebnom konaní pri vydávaní územného rozhodnutia a následne realizácia čiernej stavby boli dôvodom, prečo celý administratívny proces po dohode so žalobcom realizovala matka žalovanej 1/, pričom žalobca bol o jej krokoch vždy informovaný. Poukázala na správanie sa žalobcu počas výstavby

predmetných nehnuteľností, kedy podiel a prínos jej matky žiadnym spôsobom nespochybňoval. Jeho stanovisko prezentované žalobou a vyjadreniami v priebehu konania bolo žalobcom kreované až postupne v závislosti od vývoja veci.

8. Žalovaná 2/ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej 1/ uviedla, že so skutočnosťami uvedenými v tomto vyjadrení súhlasí. Považovala skutkové okolnosti opísané žalovanou 1/ vo vyjadrení vzhľadom na vykonané rozsiahle dokazovanie počas konania na súde prvej inštancie za preukázané. Tvrdenia žalovanej 1/ a jej matky o spôsobe spolufinancovania nadobudnutia nehnuteľnosti dokazujú listinné dôkazy a aj výpovede svedkov. Taktiež bolo preukázané, že žalovaná 1/ a jej matka sa na výstavbe spolupodieľali zariaďovaním rôznych záležitostí priamo na mieste stavby, alebo administratívneho a úradného charakteru, predovšetkým zariaďovaním úkonov vedúcich k legalizácii tzv. čiernej stavby.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem) v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom názore, že žalobca preukázal naliehavý právny záujem na určení, že je výlučným vlastníkom rodinného domu a rozostavanej stavby hospodárskej budovy vo vzťahu k žalovanej 2/, ktorá je zapísaná v katastri nehnuteľností ako výlučná vlastníčka sporných stavieb. Žalovaná 1/ nie je pasívne legitimovaná v tomto spore, táto nie je evidovaná ako vlastníčka sporných stavieb, preto žalobu voči nej zamietol. V konaní mal za preukázané, že sporné stavby boli ako samostatné veci vybudované už pred uzavretím manželstva žalobcu s matkou žalovanej 1/ O. O. st., preto ich nemohli nadobudnúť do BSM. Súd prvej inštancie však ustálil, že žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno, že je výlučným vlastníkom predmetných stavieb, a to z toho dôvodu, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že k uvedeným stavbám vzniklo podielové spoluvlastníctvo žalobcu a jeho vtedajšej partnerky O. O. st., matky žalovanej 1/. Konštatoval, že aj keď žalobca spočiatku mienil postaviť stavbu sám a pre seba, počas výstavby došlo k zmene jeho rozhodnutia a s O. O. st. uzavreli dohodu o spoločnej výstavbe. Okolnosť, že žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno o výlučnom vlastníctve k sporným stavbám vyplýva najmä z dohody o urovaní z 18.09.2012, zo záznamu z rokovania dňa 29.07.2013, z rozhodnutia stavebného úradu z 10.05.2012, z výpovede svedka A. O., zo zápisnice o trestnom konaní, z výpovede svedka Ing. arch. M. B., z výpovede svedkyne O. O.. Z uvedených dôkazov a najmä z dohody o urovaní z 18.09.2012, v ktorej žalobca sám uviedol, že výstavbu sporných stavieb spoločne financovali s matkou žalovanej 1/ pred uzavretím manželstva a takisto po jeho uzavretí, súd prvej inštancie vyvodil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o svojom výlučnom vlastníctve k predmetným stavbám a preto žalobu zamietol.

11. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní vo veci samej súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

12. V sporoch podobného druhu ako je tento, je právna úprava, ktorá by tieto spory mala riešiť, uvedená v § 136 ods. 1 a § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pretože táto právna úprava nie je dostatočne určitá a nestanovuje konkrétne predpoklady, pravidlá alebo hľadiská pre vznik podielového spoluvlastníctva stavebníkov, záleží potom len na súde, ako sám rozhodnú hypotézu v súlade s ustálenou judikatúrou vymedzí.

13. Správne preto súd prvej inštancie v súlade s ustálenou judikatúrou konštatoval, že vlastníctvo k novej zhotovenej veci nadobúda originálnym spôsobom ten, kto vec zhotovil. Pokiaľ ide o stavbu, nadobúda k nej takto vlastníctvo stavebník v občianskoprávnom zmysle, teda ten, kto stavbu uskutočnil s úmyslom mať ju pre seba. Nie je rozhodujúce komu bolo adresované rozhodnutie o stavebnom povolení. Pri posudzovaní vlastníckych a iných právnych vzťahov k stavbe vzniknutej spoločnou činnosťou viacerých

osôb, je treba vychádzať z obsahu dohody uzavretej medzi týmito osobami. Takáto dohoda, ktorá nemusí byť písomná, založí spoluvlastníctvo, ak je z jej obsahu, prípadne s prihliadnutím k ďalším zisteným skutočnostiam zrejmé, že účastníci dohody chceli založiť spoluvlastnícky vzťah. Nie je potrebné, aby sa účastníci dohodli o výške podielov. Taktiež vzhľadom k tomu, že stavba nie je súčasťou pozemku, nie je pre nadobudnutie vlastníctva k stavbe rozhodujúce vlastníctvo pozemku, na ktorom je umiestnená. Pokiaľ však stavbu zhotovuje viacej osôb, ktoré o vlastníctve k novej stavbe neuzavreli žiadnu dohodu, pričom z okolností vecí nie je zrejmé, že malo ísť o stavbu vo vlastníctve len niektorých z týchto osôb, nemožno vylúčiť záver, že stavebníkmi v občianskoprávnom zmysle sú všetky tieto osoby, ktoré sa stávajú podielovými spoluvlastníkmi stavby. Tak tomu bude spravidla vtedy, pokiaľ viacej osôb bez dohody o vlastníctve k stavbe zhotoví stavbu za účelom jej spoločného užívania a podieľali sa na jej vzniku vlastnou prácou i dodaním materiálu, ak nevyplýva z okolností vecí ohľadom vlastníckych vzťahov ku stavbe niečo iné. Samotná skutočnosť, že sa stavebníci dohodli len o spoločnom užívaní, bez toho, aby čokoľvek dojednali o vlastníctve ku stavbe, ešte nevyklučuje vznik ich spoluvlastníctva. Pri posudzovaní takýchto prípadov je treba vždy prihliadať ku všetkým okolnostiam vecí.

14. Odvolací súd dodáva, že uvedené právne závery o zhotovení novej stavby činnosťou viacerých osôb už boli dávnejšie riešené súdnou praxou a zodpovedajú ustálenej judikatúre /viď rozhodnutie uverejnené pod č. R 47/1964 Sbírkou rozhodnutí Československých súdov, rozhodnutie uverejnené pod č. R 36/1974 Sbírkou súdnych rozhodnutí a stanovísk, závery z rozboru a zhodnocení rozhodovacie činnosti súdov SSR vo ve veciach ochrany vlastníctví k nemovitostem a stanoviska občianskoprávneho kolegia bývalého Najvyššieho súdu SSR z 27.6.1972, Cpj 57/71, rozhodnutie uverejnené pod č. R 16/1983 Sbírkou súdnych rozhodnutí a stanovísk/, ako aj rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR napr. sp. zn. 6 Cdo 227/2013 z 29.4.2015, sp. zn. 6Cdo/203/2016 zo dňa 31.10.2017, rozhodnutiam Najvyššieho súdu Českej republiky napr. sp. zn. 22 Cdo 2258/2007 z 25.6.2007, sp. zn. 22 Cdo 5071/2009 z 28.3.2012, uzneseníu Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 2221/12 z 30.01.2013.

15. Súd prvej inštancie v danej veci komplexne posúdil vzťahy medzi žalobcom a matkou žalovanej 1/ O. O. st., keď mal za preukázané, že medzi nimi bol v čase stavby domu partnerský vzťah, žili v spoločnej domácnosti, ich vzťah v čase výstavby vyústil do uzavretia manželstva a plánovania si spoločného bývania v rodinnom dome, spolu uzavreli ako spoludlžníci po uzavretí manželstva s A. ako s veriteľom zmluvu o poskytnutí stavebného úveru vo výške 50.000 eur za účelom dokončenia stavby rodinného domu, ktorý úver spoločne splácali. Predmetné stavby boli ako samostatné veci vybudované už pred uzavretím manželstva žalobcu s matkou žalovanej 1/, preto nepatrili do ich BSM. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že matka žalovanej 1/ investovala pred uzavretím manželstva so žalobcom do stavby domu peňažné prostriedky približne vo výške 44.000 eur, pričom nebolo sporné, že žalobca financoval stavbu domu pred uzavretím manželstva vo väčšom rozsahu ako jeho vtedajšia partnerka. S prihliadnutím na okolnosti danej veci je preto záver súdu prvej inštancie, že medzi žalobcom a O. O. st. bola uzavretá dohoda o spoločnej výstavbe sporných stavieb nehnuteľností správny, zodpovedajúci výsledkom vykonaného dokazovania, ako aj ustálenej judikatúre. Tvrdenia žalobcu, že vybuďoval sporné stavby sám pre seba a zo svojich finančných prostriedkov boli vyvrátené najmä listinnými dôkazmi - z dohody o urovnaní z 18.09.2012, v ktorej žalobca sám uviedol, že „uvedená stavba sa začala stavať na čierno bez stavebného povolenia, že túto financovali podľa svojich schopností a možností spoločne s matkou žalovanej 1/ O. O. pred uzavretím manželstva a takisto po jeho uzavretí“, ďalej zo záznamu z rokovania z 29.07.2013, z ktorého vyplýva, že žalobca po rozvoze manželstva s matkou žalovanej 1/ navrhoval prikázať sporné stavby do jeho výlučného vlastníctva s tým, že sumu 60.000 eur vyplatí bývalej manželke O. O. z titulu vyrovnania podielu z BSM, zo zápisnice o trestnom oznámení Obvodného oddelenia PZ Ilava ČVS: P.-XXX/X-VYS-TN-XXXX, v ktorej žalobca uviedol, že súhlasil po dohode s vtedajšou manželkou s prepisom rodinného domu na manželkinu dcéru, čo nasvedčuje tomu, že jeho bývalá manželka mala právo rozhodovať o následnom vlastníctve sporných stavieb a taktiež z ďalších dôkazov uvedených v bode 25.11 odôvodnenia napadnutého rozsudku, na ktoré odvolací súd odkazuje.

16. Správnosť tohto záveru neboli spôsobilé spochybniť odvolacie námietky žalobcu. K odvolacej námietke žalobcu, že žalovaná 1/ nepreukázala vznik dohody o spoločnej stavbe nehnuteľností s O. O. st., odvolací súd uvádza, že táto dohoda o spoločnej stavbe rodinného domu vyplynula z okolností daného prípadu, keď medzi žalobcom a O. O. st. bol partnerský vzťah, počas ktorého bola realizovaná stavba označených nehnuteľností, v ktorej plánovali spoločné bývanie. Skutočnosť, že

územné rozhodnutie o umiestnení stavby bolo vydané na meno žalobcu a že žalobca sám podával žiadosť o vydanie stavebného povolenia vzhľadom na hore uvedené závery ustálenej judikatúry nie je rozhodujúca. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/93/99, z ktorého vyplýva, že vznik podielového spoluvlastníctva musí byť založený dohodou účastníkov k stavbe pred začatím stavby, odvolací súd uvádza, že uvedené rozhodnutie nebolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky a nemožno trvať na tom, že je výrazom ustálenej judikatúry najvyššieho súdu.

17. Za rovnako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku žalobcu, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, keď nevykonal dôkaz pripojením spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3C/77/2014, z ktorého vyplýva, že matka žalovanej 1/ kúpnu cenu za nehnuteľnosti v Bánovciach nad Bebravou investovala na kúpu nehnuteľnosti v Z. B. a teda nie do stavby rodinného domu v T. G.. Odvolací súd má za to, že pripojením spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 3C/77/2014 by žalobcom namietané právne závery súdu prvej inštancie neboli vyvrátené. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že rozsah financovania výstavby nemá vplyv na úmysel strán založiť ich spoluvlastníctvo k realizovaným stavbám, ani na veľkosť ich podielov. Skutočnosť, že žalobca vložil do výstavby viac finančných prostriedkov ako matka žalovanej 1/ nebola v konaní rozporovaná a táto skutočnosť nemá vplyv na vznik podielového spoluvlastníctva k spornej stavbe. Žalobca v konaní neunesol svoje dôkazné bremeno a nepreukázal, že bol výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, práve naopak, dôkazy, ktoré predložil sám žalobca (dohoda o urovaní z 18.09.2012) preukazujú, že medzi žalobcom a matkou žalovanej 1/ vzniklo na základe ich dohody podielové spoluvlastníctvo k sporným stavbám.

18. Za rovnako nedôvodnú možno označiť aj ďalšiu odvoláciu námietku žalobcu, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom ním navrhovanej svedkyne F. B., čím mu bolo znemožnené preukázať, že nepotreboval spoluvlastníka pre budovanie a financovanie rodinného domu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vykonanie dôkazu výsluchom navrhovaného svedka F. B. nemožno považovať ako relevantný a hodnoverný dôkaz. Navrhovaná svedkyňa F. B. spisovala čestné prehlásenie s T. O., nebola priamo účastníka žiadneho jednaní ani dohody medzi žalobcom a matkou žalovanej 1/. Preto vykonanie dôkazu jej výsluchom by bolo nadbytočné. Navyiac navrhovaná svedkyňa by mohla len reprodukovать tvrdenia, ktoré si mala vypočuť od tretej osoby (T. O.), ktorá je už zosnulá a preto tieto skutočnosti už nie je možné žiadnym spôsobom overiť.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Úspešnej žalovanej 1/ a žalovanej 2/ odvolací súd priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na ich úspech v odvolacom konaní v celom rozsahu.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).